

Dosarul nr. 2rac-298/21
2-19143723-01-2rac-08112021

Prima instanță: Judecătoria Strășeni sediul central (jud. S. Slobodzean)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

DECIZIE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nina Vascan
Victor Burduh
Aliona Miron

examinând recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii de Stat „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” împotriva Societății Comerciale „Predius Grup” Societate cu Răspundere Limitată și lui Tudor Ungureanu cu privire la constatarea nulității absolute a chitanței și încasarea sumei

împotriva deciziei din 7 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și menținută hotărârea din 12 noiembrie 2020 a Judecătoriei Strășeni sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 5 septembrie 2019, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Predius Grup” SRL cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a invocat că în perioada 30 septembrie 2016 - 25 octombrie 2016, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a livrat struguri în stare proaspătă din roada anului 2016 către SC „Predius Grup” SRL, în cantitate de 75 532 kg, ultima formând o datorie restantă de 213 028,80 de lei, conform facturilor fiscale nr. LV0988603 din 25 octombrie 2016 și nr. LV0988604 din 25 octombrie 2016.

A susținut că potrivit contractului de vânzare-cumpărare din 29 septembrie 2016, încheiat între SC „Predius Grup” SRL și ÎS „Stațiunea

Didactico-Experimentală din Stăuceni”, achitarea strugurilor livrați trebuia efectuată la data livrării acestora 25 octombrie 2016.

Conform pct. 5.2 din contractul de vânzare-cumpărare din 29 septembrie 2016, pentru neexecutarea sau executarea întârziată a obligațiilor contractuale, partea vinovată achită celeilalte părți o penalitate în mărime de 0,1 % din valoarea obligației de plată neexecutată pentru fiecare zi de întârziere, astfel încât, pentru perioada de referință de la 25 octombrie 2016 până la data adresării în instanța de judecată 3 septembrie 2019, penalitatea de întârziere constituie suma de 212 537,33 de lei, iar dobânda de întârziere constituie suma de 94 808,41 de lei.

A comunicat reclamanta că la 29 martie 2017 și la 25 februarie 2019, au fost înaintate pretenții către SC „Predius Grup” SRL, recepționate prin avizele de recepție a corespondenței poștale la 7 aprilie 2017 și la 28 februarie 2019, însă până în prezent datoria în mărime de 511 120,74 de lei nu a fost achitată.

Astfel, pârâta a fost preîntâmpinată despre calcularea și achitarea penalităților prevăzute în contractul menționat, precum și a dobânzilor de întârziere prevăzute de BNM, în conformitate cu prevederile art. 585, 619 alin. (2) Cod civil, în vigoare la data formării datoriei scadente, precum și la data adresării în instanța de judecată.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 8, 9, 14, 513, 514, 572, 585, 602, 617, 619 Cod civil, art. 5, 84, 85, 166-167, 174-177, 239, 248 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la SC „Predius Grup” SRL în beneficiul ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a sumei de 511 120,74 de lei, inclusiv suma datoriei de 203 775,33 de lei, a penalității de întârziere de 0,1 % în sumă de 212 537,33 de lei și a dobânzii de întârziere de 94 808,41 de lei.

La 28 iulie 2020, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a depus cerere de concretizare a temeiurilor și obiectului acțiunii împotriva SC „Predius Grup” SRL și Tudor Ungureanu, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice, prin care a solicitat constatarea nulității absolute a chitanței eliberate de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” în sumă de 203 775 de lei, încasarea în mod solidar de la SC „Predius Grup” SRL și Tudor Ungureanu în beneficiul ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a sumei de 511 120,74 de lei, inclusiv suma datoriei de 203 775,33 de lei, penalitatea de întârziere de 0,1 % în sumă de 212 537,33 de lei și dobânda de întârziere în sumă de 94 808,41 de lei.

A menționat că chitanța privind achitarea datoriei în sumă de 203 775 de lei, la care indică SC „Predius Grup” SRL nu a fost eliberată de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, aceasta are un conținut denaturat, fiind falsă, motiv pentru care urmează a fi declarat nul înscrisul respectiv.

Așadar, suma indicată nu a fost achitată în casa întreprinderii, astfel fiind reținută o datorie neachitată pentru producția livrată în sumă de 203 775 de lei.

La fel, reclamanta a făcut trimitere la sentința de condamnare a lui Tudor Ungureanu, care a fost administrator al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Prin hotărârea din 12 noiembrie 2020 a Judecătoria Strășeni sediul central, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Au fost încasate din contul ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” în beneficiul SC „Predius Grup” SRL cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei.

Prin decizia din 7 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 7 septembrie 2021, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a declarat recurs împotriva deciziei din 7 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată întrucât derogările de lege admise nu pot fi înlăturate de instanța de recurs fără limitarea în drepturi a participanților și părților în procesul civil.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le contrare legii, adevărului obiectiv al cauzei, bazate pe un înscris denaturat, fals, care contravine prevederilor legale, constituie o probă inadmisibilă în procesul civil și nu poate constitui temei legal al unei hotărâri judecătorești, concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare fiind arbitrară, neîntemeiată și contrară legii.

A menționat că, contrar prevederilor Legii contabilității, chitanța prezentată nu este semnată de contabilul șef al întreprinderii și de către casier, nu este eliberată în baza dispoziției, a ordinului ca încasare a numeralului, nu este eliberat bonul de încasare a numeralului în casa întreprinderii.

La fel, a indicat că partea a doua a cotorului chitanței prezentate nu se află în evidența contabilă a întreprinderii și nu a fost eliberată de întreprindere, acest model de chitanță nu a fost perfectat și eliberat de întreprindere și/sau de mijloace tehnice ale întreprinderii.

Prima instanță și instanța de apel au întemeiat în mod greșit concluziile sale în baza unei probe inadmisibile, a cotorului părții doi a chitanței prezentate de intimată despre încasarea sumei de 203 775 de lei, care contravine prevederilor art. 10 pct. 5 din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845 din 3 ianuarie 1992, în vigoare la data eliberării chitanței, or SC „Predius Grup” SRL nu a declarat la organul fiscal achitarea în numerar a sumei de 203 775 de lei la 25 octombrie 2016 și nu a achitat către bugetul de stat suma de 10 377,50 de lei.

A precizat recurenta că în procesul examinării cauzei în fond, precum și în instanța de apel, a solicitat dispunerea și efectuarea expertizei criminalistice a înscrisurilor și chitanței cotorului acesteia prezentat de SC „Predius Grup” SRL, însă instanțele de judecată au refuzat numirea și efectuarea expertizei criminalistice, însușind în acest sens funcțiile expertului criminalistic și încălcând principiile legalității, contradictorialității procesului civil și al dreptului la apărare al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Totodată, a remarcat că, contrar prevederilor art. 117 alin. (3) CPC, instanța de judecată a pus la baza hotărârii un înscris, dispoziție de încasarea plății cu conținut denaturat, falsificat, ce nu a fost eliberat de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Astfel, au fost prezentate suficiente dovezi despre faptul că nu a fost eliberat de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și nici blancheta dispoziție de încasare nu corespunde cu dispozițiile eliberate de întreprindere.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare în mod exagerat au încasat cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei în interesul avocatului stagiar, concluzie ce contravine art. 122, 130, 239 CPC.

La 18 noiembrie 2021, SC „Predius Grup” SRL, reprezentată de avocatul Marin Barcaru a depus referință la recursul declarat de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 7 septembrie 2021 împotriva deciziei din 7 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum denotă actele cauzei, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” înaintând acțiunea în judecată împotriva SC „Predius Grup” SRL și lui Tudor Ungureanu, cu ulterioarele concretizări, a solicitat constatarea nulității absolute a chitanței eliberate de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” în sumă de 203 775 de lei, încasarea în mod solidar de la SC „Predius Grup” SRL și Tudor Ungureanu în beneficiul ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a sumei de 511 120,74 de lei, inclusiv suma datoriei de 203 775,33 de lei, penalitatea de întârziere de 0,1 % în sumă de 212 537,33 de lei și dobânda de întârziere în sumă de 94 808,41 de lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii pe care a respins-o și a încasat din contul ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” în beneficiul SC „Predius Grup” SRL cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei.

Judecând apelul declarat de către ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, instanța de recurs constată că, instanțele de judecată ierarhic inferioare, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și având la bază cumulumul de probe administrate la caz, corect au ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Astfel, după cum se constată la caz, la 29 septembrie 2016, între ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” în calitate de vânzător și SC „Predius Grup” SRL în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, prin care ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și-a asumat obligația de a vinde struguri în stare proaspătă „Moldova”, în cantitatea de fapt livrată la cântar, la prețul de 7,15 de lei pentru un kg, inclusiv TVA, iar cumpărătorul SC „Predius Grup” SRL de a recepționa și achita producția agricolă livrată (f. d. 3-4 vol. I).

Conform pct. 2.1 din contractul de vânzare-cumpărare din 29 septembrie 2016, achitarea pentru producția agricolă livrată se va efectua de către cumpărător la data livrării acesteia, conform facturii fiscale și cantității de fapt livrate la cântar.

Este cert și faptul că în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 29 septembrie 2016 și a facturii fiscale seria nr. LV0988604 din 25 octombrie 2016, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a livrat SC „Predius Grup” SRL struguri „Moldova” în sumă de 203 775 de lei (f. d. 6 vol. I).

Conform prevederilor art. 753 alin. (1) Cod civil, în vigoare până la 1 martie 2019, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

Coroborând dispozițiile legale enunțate la materialul probator administrat în speță, instanța de recurs constată că SC „Predius Grup” SRL și-a executat integral obligațiile de plată față de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” pentru livrarea de struguri „Moldova” în sumă de 203775 de lei, pretinsă în acțiune și susținută pe tot parcursul examinării cauzei, de către ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

În susținerea acestei concluzii, instanța de recurs reține chitanța fără număr din 25 octombrie 2016, prin care se confirmă că SC „Predius Grup” SRL a achitat către ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” suma de 203 775 de lei, în baza facturii fiscale seria nr. LV0988604 din 25 octombrie 2016 (f. d. 51 vol. I).

La acest segment, instanța de recurs consideră neîntemeiate argumentele ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” precum că chitanța de încasare de la SC „Predius Grup” SRL a sumei de 203775 de lei, nu a fost eliberată de către ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Or, contrar acestor alegații, după cum se oglindește din copia chitanței din 25 octombrie 2016, prin care se confirmă achitarea de către SC „Predius Grup” SRL a sumei de 203775 de lei, certificată în modul prevăzut de lege de către SC „Predius Grup” SRL, aceasta conține ștampila ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, precum și semnătura angajatului ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” aplicată la rubrica contabil-șef.

Astfel fiind, SC „Predius Grup” SRL nu poate purta răspundere pentru acțiunile sau inacțiunile angajaților ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, care nu ar fi introdus datele corespunzătoare în documentele contabile ale ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, precum și acțiunile sau inacțiunile angajaților de introducere a sumei în casa întreprinderii ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Față de toate aceste considerente, instanța de recurs constată ca fiind lipsită de raționament invocarea ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” precum că chitanța de încasare a sumei de 203775 de lei, ar fi în contradicție cu prevederile Legii contabilității și Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845 din 3 ianuarie 1992, prin urmare ar fi lovită de nulitate absolută.

Mai cu seamă că prin Actul Serviciului Fiscal de Stat nr. 5-699997 din 21 iulie 2020 de prelungire a Actului de control nr. 5-699996 din 21 iulie 2020, prin care au fost verificate și controlate relațiile economico-financiare între SC „Predius Grup” SRL și ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, pentru perioada 1 ianuarie 2015 – 30 aprilie 2017, Serviciul Fiscal de Stat a reținut ca executare a obligației de plată de către SC „Predius Grup” SRL pentru strugurii procurați de la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, chitanța f/n din 25 octombrie 2016 în sumă de 203775 de lei.

Totodată, Serviciul Fiscal de Stat, prin actul de control, a concluzionat că în conformitate cu datele din evidența contabilă la momentul controlului, datoria creditorială a SC „Predius Grup” SRL față de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” constituie „0 lei” (f. d. 158 vol. I).

Așa fiind, instanța de recurs consideră irelevante argumentele recurentei ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” în dezacord cu refuzul instanțelor de judecată ierarhic inferioare de a numi efectuarea expertizei criminalistice a chitanței eliberate din numele ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Mai cu seamă că odată cu solicitarea de numire a expertizei, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” nu a menționat persoana care ar fi executat semnătura la rubrica contabil-șef, pe chitanța f/n din 25 octombrie 2016, pentru compararea caracteristicilor scrisului în litigiu și scrisului model în comparație, indicând doar la general că chitanța nu ar fi fost eliberată de către ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Pe când, autenticitatea și legalitatea chitanței, a fost deja stabilită prin Actul Serviciului Fiscal de Stat nr. 5-699997 din 21 iulie 2020 de prelungire a Actului de control nr. 5-699996 din 21 iulie 2020.

Drept urmare, sintetizând cele reliefate supra, având în vedere că SC „Predius Grup” SRL și-a executat integral obligațiile de plată față de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, iar în speță nu au fost dovedite careva elemente ale răspunderii care ar putea fi imputate fostului administrator al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, Tudor Ungureanu, atât în particular, cât și solidar cu SC „Predius Grup” SRL, instanța de recurs găsește corectă concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la respingerea cerinței ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” cu privire la încasarea în mod solidar din contul SC „Predius Grup” SRL și a lui Tudor Ungureanu a datoriei în sumă de 203 775,33 de lei, precum și a cerințelor ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” cu privire la încasarea penalității de întârziere în sumă de 212 537,33 de lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 94 808,41 de lei, ca fiind subsecvente cerinței de bază.

Mai cu seamă că înaintând cerința de încasare în mod solidar și de la Tudor Ungureanu, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” ca temei a invocat sentința din 24 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Buiucani, prin care Tudor Ungureanu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 44, 325 alin. (3), lit. a) Cod penal (privind acțiunile de divizare a terenului și concesionarea dreptului de arendă), precum și recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 44, 325 alin. (3) lit. a) Cod penal (privind acțiunile de oferire/promitere a bunurilor și mijloacelor bănești pentru angajarea sa în funcția de director al SDE), care însă nu are tangență cu obiectul litigiului dat și anume cu contractul de vânzare-cumpărare din 29 septembrie 2016 încheiat între ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și SC „Predius Grup” SRL și achitarea sumelor în temeiul acestui contract.

Astfel, corect a fost respinsă și cerința ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” cu privire la constatarea nulității absolute a chitanței eliberate de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” în sumă de 203 775 de lei.

În conexiunea celor relatate, și alte argumente aduse de către recurenta ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” în dezacord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt lipsite de suport, acestea fiind similare celor invocate în cererea de apel, care au fost apreciate în mod corespunzător de către instanța de apel.

În conformitate cu art. 94 alin. (1), instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Iar în conformitate cu dispozițiile art. 96 alin. (1), (11) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prin prisma normelor de drept enunțate, instanța de recurs conchide că instanțele de judecată ierarhic inferioare just au încasat din contul ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” în beneficiul SC „Predius Grup” SRL suma de 10000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică acordată de către avocatul stagiar Marin Barcaru, confirmată prin bonul de plată seria QL nr. 056526 din 4 noiembrie 2019, ca fiind cheltuieli necesare și rezonabile pentru acordarea asistenței juridice în prezentul litigiu, în raport cu complexitatea cauzei (f. d. 63 vol. I).

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe sunt întemeiate, iar temeiurile invocate de către recurentă sunt lipsite de suport legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Se menține decizia din 7 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 12 noiembrie 2020 a Judecătoriei Strășeni sediul central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii de Stat „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” împotriva Societății Comerciale „Predius Grup” Societate cu Răspundere Limitată și lui Tudor Ungureanu cu privire la constatarea nulității absolute a chitanței și încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătoria

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nina Vascan

Victor Burduh

Aliona Miron